

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अथेति मूर्धःसकाशात् व्यालास्यसर्गश्चोत्तमयलश्चमन्युश्चैतैः प्रयुक्तेन शरेणोत्तमगात्रभूषणमुत्तमांगभूषणं जहरेति द्वयोः संबंधः ॥ ३२ ॥

सदाचित्तंचंदनचूर्णाशायितंसुवर्णतूणीरशयंमहार्चिषं ॥ आकर्णपूर्णंचविकृष्यकर्णः पार्थोन्मुखः संदधे चोत्तमौजाः ॥ २१ ॥ प्रदीप्तमैरावतवंशसंभवं शिरोजिहीर्षयुधिसव्यसाचिनः ॥ ततः प्रजज्वालदिशोनभश्चउल्काश्चघोराः शतशः प्रपेतुः ॥ २२ ॥ तस्मिस्तुनागेधनुषिप्रयुक्तेहाहाकृतालो कपालाः सशक्राः ॥ नचापितंबुबुधेः सतपुत्रोबाणेप्रविष्टयोगबलेन नागं ॥ २३ ॥ दशशतनयनोहिं दृश्यबाणेप्रविष्टनिहतइति सुतोमेस्वस्तगात्रो बभूव ॥ जलजकुसुमयोनिः श्रेष्ठभावोजितात्मा त्रिदशपतिमवोचन्माव्यथिष्ठाजये श्रीः ॥ २४ ॥ ततो ब्रवीन्मद्राजो महात्मा ह्रस्वाकर्णं प्रहितेषु तमुग्रं ॥ नकर्णग्रीवामिषेरेषलप्यते समीक्ष्यसंधत्स्वशरं शिरोघ्नं ॥ २५ ॥ अथाब्रवीत्क्रोधसंरक्तनेत्रो मद्राधिपं सतपुत्रस्तरस्वी ॥ नसंधत्ते हिः शरं शल्यकर्णो न माह शाजिह्वयुद्धा भवन्ति ॥ २६ ॥ इतीदमुत्काविससर्ज तं शरं प्रयत्नतो वर्षगणाभिपूजितं ॥ हतोसि वै फाल्गुन इत्यधि क्षिपन्नुवाच चोच्चैर्गिरमूर्जितां दृष्टः ॥ २७ ॥ ससायकः कर्णभुजप्रसृष्टो हुताशनार्कप्रतिमः सुघोरः ॥ गुणच्युतः कर्णधनुः प्रमुक्तो वियद्गतः प्राज्वलदं तरिक्षे ॥ २८ ॥ तं प्रेक्ष्य दीप्तं युधिमाधवस्तुवरा न्वितं सत्वरयैव लीलया ॥ पदाविनिष्पिष्य रथोत्तमं सप्रावेशयत्पृथिवी किंचिदेव ॥ २९ ॥ क्षितिं गता जानुभिस्तेऽथवाहो हेमच्छन्नाश्चंद्रमरीचिवर्णाः ॥ ततो तरिक्षे सुमहान्निनादः संपूजनार्थं मधुसूदनस्य ॥ ३० ॥ दिव्याश्वाचः सहसा बभूवुर्दिव्यानि पुष्पाण्यथसिंहनादाः ॥ तस्मिस्तथावैधरणीनि मग्नैरथे प्रयत्नान्मधुसूदनस्य ॥ ३१ ॥ ततः शरः सोभ्यहनत्किरीटं तस्येंद्रदत्तं सुदृढं च धीमतः ॥ अथाजुनस्योत्तमगात्रभूषणंधरावियत्घोसलिलेषु विश्रुतं ॥ ३२ ॥ व्यालास्यसर्गोत्तमयत्नमन्युभिः शरेण मूर्धः प्रजहार सतजः ॥ दिवाकरेंद्रुज्वलनप्रभत्विषं सुवर्णमुक्तामणिवज्रभूषितं ॥ ३३ ॥ पुरंदरार्थतपसा प्रयत्नतः स्वयंकृतं यद्विभुना स्वयं भुवा ॥ महाह्रपं द्विषतां भयंकरं विभर्तुरत्यर्थं सुखं सुगंधिनं ॥ ३४ ॥ जिघांसते देवरिपून्सुरेश्वरः स्वयंददौ यत्सुमनाः किरीटिने ॥ हरां बुपाखंडलवित्तगोमृभिः पिनाकपाशाशानि सायकोत्तमैः ॥ ३५ ॥ सुरोत्तमैरप्यविषममर्दितुं प्रसद्यनागेन जहार यदृषः ॥ सदुष्टभावो वितथ प्रतिज्ञः किरीटमत्यद्भुतमर्जुनस्य ॥ ३६ ॥ नागो महार्हतपनीयचित्रपार्थोत्तमांगाल्पहरत्तरस्वी ॥ तद्धेमजालावतंतं सुघोषं जाज्वल्यमानं निपपात भूमौ ॥ ३७ ॥ आतदुत्तमेषन्मथितं विष्णुभिना प्रदीप्तमाचिष्मदयोक्षितौ प्रियां ॥ पपात पार्थस्य किरीटमुत्तमं दिवाकरोस्तादिवरक्तमंडलः ॥ ३८ ॥ सवैकिरीटं बहुरत्नभूषितं जहार नागोर्जुनमूधूतो बलात् ॥ गिरैः सुजातां कुरपुष्पितद्रुमं महेंद्रवज्रः शिखरोत्तमं यथा ॥ ३९ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥